

0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31	32	33	34	35	36	37	38	39	40	41	42	43	44	45	46	47	48	49	50	51	52	53	54	55	56	57	58	59	60	61	62	63	64	65	66	67	68	69	70	71	72	73	74	75	76	77	78	79	80	81	82	83	84	85	86	87	88	89	90	91	92	93	94	95	96	97	98	99	100
---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	-----

MIELIPIDE

Lähetä mielipidekirjoitus Toivomme napakoita, enintään yhden liuskan pituisia kirjoituksia (alle 2 000 merkkiä välilyönteineen). Julkaisemme kirjoituksen nimimerkillä vain poikkeustilanteessa. Lähetä kirjoitus osoitteeseen lukijalta@maaseuduntulevaisuus.fi tai Maaseudun Tulevaisuus, PL 440, 00101 Helsinki. Liitä mukaan yhteystietosi.

Viljelijöiden mahdollisuudet ympäristökuormituksen vähentämiseen viedään kansallisilla päätöksillä

Kaikkien tiedossa - mutta ilmeisesti vain harvojen sisäis-tämänä – ovat maatalouden suuret taloudelliset paineet. Maatalous lienee ainut ala, missä tulot ovat laskeneet vuosi toisensa jälkeen.

Viime kevään tukiuidistus oli yhtälönä erittäin haastava. Jo silloin moni vaatimus herätti epäilyn siitä, onko valmisteli-joilla lainkaan kykyä ymmärtää maatalouselinkeinon todelli-suutta.

Nyt ministeriön valmiste-levat ympäristökorvaukseen kohdistuvat leikkaukset ovat suorastaan käsittämättömiä. Mikäli muutokset tullaan to-teuttamaan, asia on saatettava perusteellisempaan tutkintaan

kantelun kautta.

Leikkauksilla rikotaan luottamuksensuojaperiaatetta. Luottamuksensuojaperiaate suojaa viljelijöitäkin julkisen vallan mielivallalta. Periaatee-seen on helppo vedota, koska ympäristökorvaukseen sitou-tuneet viljelijät ovat toimineet rehellisesti ja vilpittömässä mielessä.

Viljelijän on pystyttävä luot-tamaan julkista valtaa käyttäen tehdyn päätöksen pysyvyyteen. Sitoumusehtoja ei voi mennä muuttamaan haitalliseen suun-taan, mikä vie samalla talou-dellisen suunnittelun pohjan maataloilta.

Maa- ja metsätalousministe-riö on päättänyt toteuttaa ym-

» **Maatalous lienee ainut ala, missä tulot ovat laskeneet vuosi toisensa jälkeen.**

päristökorvaukseen kaavaile-miaan rajoituksia. Leikkausten perustelut kumoavat ympä-ristökorvauksen perimmäisen tarkoituksen.

Ympäristökorvauksen ympä-ristösitoumukseen sisältyvien toimenpiteiden piti vielä viime keväänä muodostaa entistä vaikuttavampi työkalu maa-talouden ympäristökuormituk-

sen vähentämiseksi. Se, että viljelijät lähtivät toteuttamaan laajasti asetettuja tavoitteita, ei osoittautunutkaan toivotuksi.

Tiedotteessaan (17.11.2015) maa- ja metsätalousministeriö toteaa, että maaseutuohjelman ympäristökorvaukset ovat saavuttaneet jo ensimmäisenä vuonna erinomaisesti niille asetetut tavoitteet.

Samaisesta tiedotteesta on unohtunut suunnitellun leikkauksen vaikutusten arviointi. Miten käy ympäristö-kuormituksen vähentämiselle, kun juuri niihin kohdistuvia toimenpiteitä leikataan?

Olisi voinut kuvitella, että ministeriön toimenpiteet olisivat olleet juuri vastakkai-

set. Viljelijöille olisi kerrankin kuulunut kiitos ympäristö-kuormituksen vähentämiseen tähtäävien toimenpiteiden toteuttamisesta.

Mikäli kaavailut leikkaukset toteutuvat, monen viljelijän kannattaa laskea tarkkaan, onko enää taloudellisia edellytyksiä jatkaa ympäristö-sitoumusta.

Viime keväänä fosfori-rajoitukset tekivät jo sen, että karjatilallisia joutui jättäyty-mään ympäristökorvauksen ulkopuolelle.

Ensi keväänä yhä useam-pi kasvintuotantotila laskee samaa. Houkutus on suuri, jos ympäristökorvauksen aiheut-tamalle lisätyölle ei saa enää

palkkaa.

Kuka näillä leikkauksilla voittaa? Lienee tullut jo selvä-si, että suoria kärsijöitä ovat viljelijät ja ympäristö.

Lisäksi jätämme ottamatta EU:lle maksamiamme jäsen-maksuja takaisin ympäristö-korvausten rahoitusosuuksien muodossa.

Jäsenmaksut maksamme mukisematta, mutta tännepäin tulevia meitä suomalaisia hyödyntäviä rahoja emme ole valmiita ottamaan takaisin.

Marjaana Pitkänen

MMM, agronomi

Silinjärvi

Juha Miettinen

viljelijä, agronomi

Silinjärvi

Talvi ja syksy lyövät kättä

Puulle tuli kiire varistaa ruska-lehtensä ensilumen päälle, jottei jäisi viime tippaan. Kuva on otettu Vaasassa lauantaina.

Lähetä kuva

Toivomme kuvia, joiden taustalla on tarina. Lähetä kuvaehdokkaasi osoitteeseen lukijankuva@maaseuduntulevaisuus.fi. Liitä mukaan yhteystietosi ja lyhyt kertomus kuvan tapahtumista. Julkaistusta kuvista maksamme palkkion.

Lumi katkoi taas sähköt tuhansilta

Suomen pinta-alasta peittää sanka metsä reilusti yli puolet. Olemme oikeata metsäkansaa. Metsän pimennosta on kuitenkin uskaltauduttu näkyville jo vuosisatoja sitten.

Metsä on aina ollut Suo-malaisten erityinen vahvuus. Kirveeniskut kajahtelivat salometsästä, kun uudet asuk-kaat raivasivat kaskipeltojaan. Pelottava metsäsuomalainen oli paha vastus sodan aikana.

Yhden taistelun me näytäm-e häviävän. Metsä on pahasti voitolla sähköasiassa. Tälläkin hetkellä rakas metsämme on tuhonnut sähkölinjoja niin, että kymmeniätuhansia talouksia on pimeänä.

Metsissä korjataan puiden aiheuttamia linjatuhoja ties monettakolm kertaa. Rahaa siinä kuluu miljoonia, eikä sen rype-misen tuloksena ole mitään lisä-arvoa. Typerää se on ja toistuu vuodesta toiseen.

Emme pysty tekemään sähkölinjojen katuja riittävän

leveäksi. Puiden oksat kasvavat voimakkaasti linja-aukolle päin. Siellä ne odottavat sopivaa keliä tuhotakseen sähkölinjat taas kerran.

Ilkeää tässä on sekin, että asiasta ei voi syyttää edes ylenpalttista suojelua. Pimeäksi menevät vihreätkin tietokoneet, eikä siitä pidetä ollenkaan.

Jos asian suhteuttaa metsän tuottoon yleensä, maksavat nuo linjan viressä olevat puut sanonnan mukaan painonsa kulta. Järjettömästi kasvatam-me niitä juuri siinä vaarantaen yleistä turvallisuutta, aiheut-taen tarpeettomia miljoonien kustannuksia.

Sähkölinjojen maakaapeloin-tikaan ei ole siksi järkevää, että säästyneitten puiden arvo on ihan mitätön siinä konkurssissa.

Nyt pitäisi vihdoinkin teroittaa kirveet ja hoitaa asia kuntoon. Oppirahat on makset-tu liian moneen kertaan.

Matti Nikkilä

Liminka

Mittaukset ja mielipiteet

Viimeisen jääkauden jää-massojen sulamisen jälkeen on maapallon lämpötila vaihdellut normaalisti. Tosin pieni jää-kausi kuritti pohjoista pallon puoliskoa kovasti.

Kylmyys tuhosi viljasadon ja tuhannet ihmiset täällä Suomessa nääntyivät nälkään ja kulkuttauteihin. Etelä-Ruot-sista tuotu peruna-apu pelasti monen hengen.

Runsaan sadan vuoden aikana lämpötila mittaus on kahitettu luolettaviksi. Sinä aikana maapallon ilmake-hän lämpötila on noussut 0,8 astetta. Suomessa mittaustie-dot ovat julkisia ja niitä voi

katseella Ilmatieteen laitoksen sivuilta (<http://ilmatieteenlaitos.fi/vuosilistastot>).

Tuloksina näkyy, että 30:n viime vuoden aikana ei ole tapahtunut muutosta suuntaan tai toiseen. Sen sijaan julkisuu-dessa esiintyneet asiantuntijat ovat todenneet, että Suomessa ilmasto on lämmennyt kaksi asetta.

Mistä johtuu ero mittaustu-losten ja mielipiteiden välillä? Voi olla niin, että voimakas mielipiteiden muokkaus on saanut läntisen maailman usko-maan tuhoisaa lämpenemistä.

Eelis Pulkkinen

Raanujärvi

VERKOSSA SANOTTUA

Maidon ylituotanto askarruttaa

EU:n maidontuottajia kannustetaan vähentämään tuotantoa. EU:n maitokriisiä voisi hallita vapaaehtoisella markkinajärjestelyllä, mutta vain, jos kaikki jäsenmaat tuottajiineen lähtisivät mu-kaan.

Suunnitelma keräsi MT:n Facebookissa runsaasti palautetta.

Lopetetaan ulkomaisten maitotuotteiden ja maidon tuonti niin ei tarvitse ajaa konkurssiin ja työttömiksi kotimaisia tuottajia.

Sanna Naukkarinen Pires

Sossut valitti 1900-luvun alussa kun oli nälkä liian vähän leipää, eikä leivän päälle voitakaan, ja maitokin oli kurria. Sossut valitti 1960-luvulla kun on niin paljon ruokaa, ettei syöjät riitä, ja vientikin tulee kalliiksi. Eipä tunnu koskaan menevän kohilleen!

Martti Paukkunen

Kaikki ideat, joiden pyrki-myksenä on kannattavuuden paraneminen, kannattaa ottaa tosissaan. Ei tuo ehdotus kokonaan huono voi olla, joskaan ei mikään autuaaksi tekevä ehkä olekaan. Eiks tavoitteen kuitenkin pitäisi olla tuottaa sopiva määrä kannattavalla tasolla. Näin muutkin toimialat tekee...

Wiltsi Karjalainen

Maitojauheelle luulisi olevan kysyntää maailmalla ja varsinkin kehittyvissä maissa

Arto Hölttä

Kommentoi juttuja

osoitteessa facebook.com/maaseuduntulevaisuus

TEKSTIVIESTIT

Syy viivästyksiin

Kaikki mitä ei osata, tai muuten vaan saada valmiiksi, voi kuitata: Käsitteley kesken.

Odottakaa vielä

Maville tiedoksi

Tallinnassa luki liikkeen ovessa: Kalkulaattorie ja arvuutusmasinoite parandus.

Apua löytyy

Lypsy aika

Nimimerkille ”Joustoja”. Huomaa, ettet ymmärrä maa-taloudesta mitään. Ei niitä lypsyajkoja voi siirrellä miten haluaa. Kyllä lehmät reagoivat heti.

Emäntä

Yölläkö meidän pitää ne lehmät lypsää vai milloin? Lypsettävä on kaksi kertaa vuorokaudessa ja mahd. tasisiin välein.

Lypsäjä tarvitsee untakin

Maito ja MTK

Maitovaltuuskunnassa osuus-kunnat pakottivat MTK:n eurooppalaiseen edunvalvon-taan. Kiitos, Risto Volanen ja Matti Rintakohtamäki.

Mukana ollut

Normitalkoot

Toivottavasti tieto meidän maidontuottajien älyttömistä kirjausvelvoitteista menee päättäjien tietoon nyt kun hallitus on luvannut keventää byrokratiaa.

Ei nimimerkkiä

Koiranruoka

Minä syötän koiriani koiran-rehulla ja -makkaralla sekä hirven teurasjäteillä. Susilla syöttämistä en vielä ole kokeil-lut.

Onko edullistakin?

ja köyhissä maissa lasten ja nuorten proteiinin lähteeksi!?

Pirjo Pohjonen

Olihan tuo jo tiedossa miten käy kun kiintiöt poistuu, tulee liikatuotantoa ja maidon hinta laskee. Riippuu tietysti korvauksen suuruudesta tuottajalle jos kohtuullinen niin vois onnistuakin mutta ei muuten.

Markku Kervinen

Ylituotanto loppuu just sillä hetkellä kun lopetetaan sosiaalituoki maidontuottajille, sossun avulla on tosi helppoa ”leikkiä” yrittäjää, tsemppiä vaan jatkon... minäkin yrittäjänä maksan teidän touhunne...

Kimmo Lehti

Mitä tuota vähentämään, sama lopettaa kokonaan! Eläkeikä lähestyy!

Jorma Härkönen

Ei maidontuotannon sääteley ole niin helppoa, lehmät lypsää minkä lypsää. Ainoa konsti on vähentää lehmien määrää mutta ei siihenkään niin vain voi ryhtyä, ei hyviä terveitä lehmiä kannata teuraaksi laittaa. Hiehojen teurastaminen tietysti kävisi mutta sitten seuraa lihan ylituotanto. Maitokiintiöiden palauttaminen voisi olla yksi ratkaisu.

Keijo Komu

Joku on keksinyt pyörän uudestaan. Kiintiöitä lope-tettaessa ei juuri kuunneltu kritiikkiä.

Arto Hölttä

Millaisin laskelmin hirvenlihan hiilijalanjäljestä saadaan nolla?

Jokaikinen syyskesä alkavat pysyvät ampumaradoilla pauk-kua: Hirvimiehet ja sellaisiksi aikovat siellä tarkkuuttavat torrakoitaan.

Vähän myöhemmin ovat ammutakokeet, ja taas palaa ruutia sekä bensaa ja naftaa. Sijaitsevathan ampumaradat usein kaukana maalikylistä, eikä sinne jakseta polkupyöril-lä eikä jalan taivaltaa.

Metsästyksenharrastajat hankkivat erilaisia varusteita muutamien satojen miljoonien edestä joka vuosi, maailman-laajuisesti miljardien eurojen edestä. Pelkästään koirien ruo-kintaan maapallolla kulattaa 30 miljardia euroa vuodessa.

Entä, kuinka paljon itse koi-raan ja sen muihin varusteisiin sekä vakuutuksiin ja eläinlää-

kärikäynteihin kulutetaan? Kymmeniä miljardeja lienee sekin luku.

Kun jahti alkaa, könyää sadantuhannen jäsenen ukko- ja akkakörmyarmeija sadantuhannen koiran kanssa maastureihinsa. Parin kolmen kuukauden aikana kilometrejä kiertyy maastureiden mittarei-hin miljoonia ja polttoainetta kuluu.

Nuotioilla paistetaan, ei suinkaan hiilijalanjälkensä perusteella ”nollatuotannon” ja jahdin kohteen, hirven, lapaa, vaan tehotuotannon ja teollisen teurastuksen sekä monenmoisen logistiikkaket-jun lävitse käynnyttä, lopulta hirvimiestenkin reppuihin eksynnyttä makkaraa.

Kun hirvi (55 000 eläintä/

» **Metsästyksessä ”tarvittavien” lukemattomien sivutuotteiden raa-ka-aineet revitään maapallopoloisesta.**

syksy) sitten on kellistetty, raahataan se mönkijöiden, traktoreiden, moottorikelkko-jen tai autojen peräkärryissä jahtimajalle, jonne useimmis-sa paikoissa on rakennettu nykyajan hygieniavaatimukset täyttävä pienoisteurastamo. Hirvi vinnstataan teuras-tamon kattoon, paloitellaan,

litistellään muovisiin vakuumi-pakkauksiin ja jaetaan hirvi-seurueen jäsenille kullekin ansionsa mukaan.

Ampuja saa tehdä trofeelle mitä haluaa. Jos se on tarpeek-si piikikäs, hän vie sen konser-voijalle. Lopulta trofee päätyy metsästäjän olohuoneen seinälle tai oven yläpuolelle ulos. Niin ohikulkijatkin älyvä-vät uljaan metsästäjän asuvan juuri siinä talossa.

Kaikki tämä ja metsästyksessä ”tarvittavien”, lukemat-tomien muiden sivutuotteiden raaka-aineet revitään joka ta-pauksessa maapallopoloisesta.

Kysyn siis uudelleen: mil-laisin laskelmin hirvenlihan hiilijalanjäljestä saadaan nolla?

Valto-Ensio Heikkinen

Kajaani

Kotimaista uusiutuvaa energiaa lisää

Kotimaisen ja uusiutuvan energian paremman käytön puolesta ja hyödyistä kansan-talouden kohentamisen keino-na on kirjoitettu ja väitelyt eri tiedotusvälineissä aktiivisesti.

Näin maalaisjärjellä asiaa tarkastellessa on helppo tulla tulokseen, että uusiutuvan kotimaisen käyttöä olisi varaa lisätä runsaasti.

Valtiovanlla pitäisi myös kannustaa nykyistä enemmän kotimaista energiaa Suomessa. Suomi olisi varmasti lähes omavarainen ilman uusia ydinvoimaloitakin, kun satsat-taisiin vastuullisemmin tuuli-, vesi- ja aurinkoenergiaan sekä maatalouden, metsien ja järvien tuotoksiin.

Kun liikkuu Lapin peru-koilta ja muualla Suomessa, huomaa, kuinka hoitamatto-

mia muun muassa metsämaat ovat. Myyntikypsät metsät ja taimikot ovat kasvustoltaan aivan liian tiheitä. Metsä-hoidollisilla toimilla saisi miljoonia kuutioita energia- ja kuitupuuta.

Metsistä ja peltojen reunoil-ta pitäisi korjata tiheikköjä polttoon energialaitoksille ja teollisuudelle kuitupuuta lisää tuhansia rekkakuormallisia.

Hyöty tuplaantuisi, kun metsän arvopuun tuotto paranisi ja maisemanhoito ehostuisi.

Jatkuvasti uusiutuvan, maa-ilman puhtaimman täydelli-sesti saastevapaan, aurinko- ja tuulivoiman hyödyntämisessä on rajattomasti käyttämättö-miä hyötyarvoja.

Oikein järjenvastaista on, että jotkut etsimällä etsivät ter-

veydellisiä ynnä muita haittoja tuuliavoimaloistakin. Minun taloni lähelle Ponnejärven rantaan saa pystyttää näitä maisemankomistajia.

Meistä useimmat olemme myös varmasti havainneet, kuinka valtava energiamäärä odottaa hyödyntäjänsä jokai-sella paikkakunnalla vesis-töjemme rantojen letoista ja kasvustoista.

Esimerkiksi vesistöjen rantojen matalikoista ja poh-jasta on saatavissa helposti ja halvalla ”maalämpöä” läheisiin rantakaupunkiin ja asutus-taajamiin.

Kun ruovikon ja muun ran-tamaiden ”roskapuun” poistaa hyötykäyttöön, järvien kunto-kin paranee. Kasvusto ei mätä-ne järveen ja näin vesialueiden umpeutuminen loppuu.

Aivan järjenvastaista on, että nyky-Suomessa suositaan valtion suurimääräisillä tuki-euroilla ulkomaisen energian käyttöä teollisuudelle.

Esimerkiksi saatuttavan kivihiilen käytön suosimisen pitäisi välittömästi lopettaa. Samalla höpistään, että puuta ei saisi poltaa pesissä taajamissa.

Suomen metsissä olisi kansantaloudellisesti hyödy-lisiä työpaikkoja tuhansille, ylitieheiksi päätettyjä metsien raivaamisessa.

Tämän työn tuloksena saataisiin kotimaista energiaa hurjat määrät hyödynnettyä ja kansantalous mukavasti korjaantuisi, sekä metsien tuottavuus lisääntyisi.

Pentti Hautala

Töysä

Ota kantaa tekstiviestillä

Jaa mielipiteesi muiden lukijoiden kanssa. Lähetä enintään 160 merkkiä pitkä viesti numeroon 173 172. Kirjoita viestin alkuun tunnusteksti MT LU (huomaa tyhjät välilyönnit). Viestin hinta on 50 senttiä.